

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 Korona
Fél évre 2 Korona
Negyed évre 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

A közelgő tél.

Ki kételkednék abban, hogy nyakunkon a tél; az is minden kétségen felül áll, hogy kevés gabonával, illetve rossz termésrel várjuk a téli hónapokat. A rossz termésnek pedig elengedhetlen következménye a kis gazda, s még inkább a szegény ember, s munkás sanyaru helyzete.

E hó 16-án a kormánytól minis-tertanács volt, mely a bekövetkező munkás inséggel foglalkozott.

A fő és székvárosban már előre vetette árnyékát a téli munkás nyomor.

„Jön a tél, közel a veszedelem, — írja a „Budapesti Hirlap“. — A budapesti vas- és gépgyárakban tizen két ezer munkás, mások szerint husz ezer vesztette kenyerét egy év alatt. Még a vasutak gépgyára is tiz ezerről öt ezerre szállította le a munkások számát. Számos vállalat megrendelések híján csak fél napig dolgoztatja felváltva embereit, nem akarván elbocsájtani szegényeket, kik évek óta becsületesen végzik tenni valójukat. Am a félmunka félkereset. Ma már sok, ha képzett munkás naponta három koronát szerez, a ki napszámba jár, legfőlebb kettőt, a minden napszámos még kevesebbet. A kinek családja van nem tud megélni, adósságot csinál, hitelét is kimerítette s holmiját a zálogházba tette.

Most jön a tél s inséggel fenyegeti Budapestnek szegény népét, s ennek nyomora gyomorlázadással a várost. A munkások ezrei ki akarnak vándorolni Amerikába. Látják, hogy nincs munka, nem építenek, a raktáron levő áruk nem kelnek, megrendelések nem jönnek. munkaadójuk maga is nehezen küzd a viszonyokkal, hogy fizető kötelezettségének eleget tehessen és üzembem tartsa vállalatát. Hónapok óta látja a műhelyben a viszonyok romlását, nem okolja tehát a munkás gazdáját, hanem készül el a tél nyomoruságától menekülni, túl a tengeren, a távol Amerikába. Nem tüntettek, hanem felkeresték a gyáro-

sokat és igazgatókat, hogy segítsenek nekik utlevéllel, utiköltséggel, olcsó jeggyel, hogy mielőbb kimehessenek, mert nem akarnak itt koldulni. A gyárosok megijedtek e mozgalomtól, mert ha legjobb munkásaikat elvesztik, majd ha jobb idők járnak, ki fog nekik dolgozni. A kormányhoz fordultak, hogy tegyen valamit a magyar ipar megmentésére.

Ázért mondják, huszezer ember akar egyszerre kivándorolni Budapest-ről.

Hát nem tizezer vándorolt ki augusztusban aratáskor Magyarországból?

Csak a főváros ipara, a gépgyárak, téglagyárak, asztalos, lakatos, bádogos műhelyek szenvednek munkahiányban? A kis ipar mindenütt szenved, kérdezzétek meg a szabókat, csizmadiákat, kalaposokat bárhol. Most csak az iparról beszéljünk, s ne terjeszkedjünk ki a földmives népre, az eladósodott kisbirtokosokra, az üzletekre, kereskedésre, s az általános gazdasági hanyatlásból származó nagy adóhátraléokra. Munkát a népnek, ha virágoznék az ipar, megszűnnék a válság és a kivándorlás.

A miniszter tanács ezzel a nehéz kérdéssel foglalkozott. „Micsoda munkát adjon a népnek ezen a télen, micsoda megrendelést tegyen a gyáraknál, hogy a mi iparunk van a válságot elkerülje“.

Eddig a napilap felsőhajtása. De hát nálunk más képe lesz-e a közelgő télnek? Éppen nem!

Már most sajog a gazda s főleg a kis gazda szive. Silány termés, nagy adó, nehéz megélhetési viszonyok, hosszú tél stb., hogy illenek ezek össze? Még a jó termés sem vidámitja fel a gazdát szemben annyi s oly nagy terhekkal, mik vállaira nehezednek, hát hogy férnének akkor meg a mai viszonyok mellett egy kalap alatt a rossz termés és nehéz megélhetési viszonyok.

A munkás osztály is válságos télnek néz eléje. A tél mostohasága már itt is előre veti árnyékát.

Kubik munka csak szakgatottan van, járnak egyik helyről a másikra munka után, van eset, hogy három havi munkálkodása után egy-egy józan, s családját szerető munkás nem képes 8—10 forintot családjának küldeni.

Jön a zord tél, s ennek nehéz napjai. Duna-Tisza csatornázás, jöjjön el a te országod!

A vásárhely—makói vasutat is tervezik. Itt is mintegy 3 és fél millió korona van előirányozva az alépitmény elkészítésére. Vajha megszállná a sz. lélek az irányadókat, s még e télen adnának munkát az éhező munkásoknak.

M . . .

A szegvári vérfürdő.

— Kiküldött tudósítónktól. —

Szegvár község előljárósága e hó 17-én, mult csütörtökön délelőtt 10 óra körül vérfagyasztó, rémes esetről tett jelentést Mindszentre, a tiszántuli járás főszolgabírájához.

Nem kisebb dologról szólt a megdöbbenő hiradás, mint hogy Szegvár községben említett nap délelőttjén iszonyu módon, vadállatias kegyetlenséggel meggyilkolva találták a III. tizedbeli 62. számú ház tulajdonosát *Salánki* András 72 éves földmivest, annak feleségét, a 66 éves *Puskás* Annát és 10 éves unokájukat, *Szilcs* Juliannát.

A szörnyü tettről *Mezei* Mihály szegvári lakos vitt hirt a község házához, honnan az előljáróság részéről *Bécsi* Sándor községi jegyző és Dr. *Boros* Jakab községi orvos, valamint a történetekről azonnal értesített csendőrség kirendeltsége nyomban megjelentek a helyszínén, s ott tanui voltak az iszonyu valóságnak.

A rémes drámáról kiküldött tudósítónk az alábbi hiteles adatokban számol be:

Salánki András takácsmester feleségével és kis unokájával, *Szilcs* Juliskával, zavartalan, nyugodt életet éltek Szegvár község III. tizedbeli 62. számú házukban, a hol rajtuk kívül még egyik leányuk is lakott férjével együtt.

Az öregek az épületnek utca felőli szobáját, az ezzel összefüggésben lévő konyhát és a belső kis szobát foglalták el, míg a fiatalok az udvar hátsó részében levő lakásban huzódtak meg, de ők már 3 nap óta távol voltak hazulról.

Az öreg *Salánki* Andrásnak tágabb körű családi élete nem volt ment bajoktól és kellemetlenségektől.

István nevű fia, a ki mint pénztárnok, a községi előljárásnak is tagja volt, 3 év előtt öngyilkossággal vetett véget életének, felakasztotta magát. Másik fia, *András*, a múlt évben szintén ily módon végezte életét. (Egy alkalommal ő maga is öngyilkossági kísérletet követett el.) Mi készítette a szerencsétlen fiukat a szörnyű elhátározásra, bajos megmondani. Az ezer nyelvű találgatás ma annak kelti hírét, hogy édes apjuk megvonta tőlük az anyagi segítséget, s ez a nehéz körülmény üldözte volna őket a halálba, bár a családhoz közel állók úgy állítják, hogy ez a föltevés nélkülöz minden slapot.

Salánki András rendezett anyagi viszonyokat élt, s gyermekei halála utánra számíthattak egy kis örökségre. Az öreg eddig is segítette családjának tagjait, s jogos panasza senkinek sem lehet közülk ellene, a mit az is bizonyít, hogy egyik unokáját, a kis *Juliskát*, magánál tartotta, gondozta, iskolába járatta és annak minden szükségletéről gondoskodott.

Az 72 éves öreg ember még a legutóbbi időkig jól bírta magát; még mesterségét is folytatta, s mint a takács-céhnek tagja, résztvett a társulat dolgai intézésében is, sőt pénztárnok volt a szegvári temetkezési egyletnek, melynek összes vagyonát magánál őrizte.

Az elmúlt csütörtökön délelőtt fél 10 órakor *Mezei* Mihály takács mester, *Salánkinak* bizalmas embere, fölkereste az öregget, hogy együtt induljanak el a czéhgyűlésre, a mit akkor nap délelőtt kellett volna megtartani.

Mezei gyanutlanul nyitott be az utca ajtón, bement a konyhába is, s ott senkit nem találván, koczogtatott a lakás

ajtaján, de a zörgetésre feleletet nem kapott. Ennek daczára benyitott az utczi szobába, s ott megdermedve látta az enyészetnek iszonyatos képét.

Az öreg *Salánki* András, lábait leölgatva, ott ült fal mellé helyezett nyoszolyájában, merevülten — meghalva. Feje fölött a falon egy mély vágás nyoma, s körülötte vértócsa.

Salánki Andrásné hullája a földön hevert, fejével a szoba belső fala felé.

Szücs Juliska tetemei az ágy pokročával együtt lerántva voltak a vértől párolgó földön.

Mind a három hulla összevagdalva, elégtelenítve a legborzasztóbb embertelenséggel, a legszörnyűségesebb módon.

Mezei lélekszakadva futott jelentést tenni a hatóság előtt, melynek kiküldöttei csakhamar megjelentek a helyszínen, s ott figyelmes körültekintéssel megállapították első sorban azt, hogy a rémséges tett elkövetője, a ki mindenesetre ismerős volt az ottani viszonyokkal, a belső szobának rácsoszatlan ablakán keresztül hatolt be a helyiségbe, az ablakról le is szakította a szunyoghálószerű takarót, onnan a konyhán keresztül ment az utczi szobába, hol az áldozatok aludtak, s itt viaskodások közepette végezte vadállatias cselekményét.

Legalább is a jelek oda mutatnak, hogy *Salánkiné* védelmezte magát, s a gyilkossal felvette a küzdelmet.

Salánki Andrást az első haltaütés nem találta el, mert a nyomok azt mutatják, hogy az első csapás a falat érte. Annál kegyetlenebb volt azonban a következő vágás, mely feltétlenül halálos, éppen úgy, mint a kis leányra mért csapások.

Minden valószínűség szerint a gyilkosság még szerdán este, vagy az éjféli előtti órákban történhetett meg.

A lakásból sem pénz, sem értéktárgyak nem hiányoznak; rablás nem történt. Valószínű tehát, hogy a gyilkosság kegyetlen bosszu munkája.

A községi előljáróság a rémesetről nyomban értesítette a szentesi kir. járás-bíróságot, melynek részéről *Szeless* György kir. albiró és Dr. *Pollák* Sándor várm. főorvos még a délelőtt folyamán kiutaztak hulla szemlére és a nyomozás tovább tartására, s a vizsgálatot folytatták egész napon keresztül, valamint a következő napon is, s a boncolás megejtésével pénteken délután temették el a szerencsétlen áldozatokat.

Az eddigi nyomozás pozitív tényekről nem ad ugyan számot, úgy látszik azonban, hogy a vizsgálat helyes nyomokon halad.

Salánki István öngyilkossá lett községi pénztárnoknak hasonló nevű 23 éves fiát, a ki gyámhatósági engedély folytán néhány hónap előtt szerzett iparigazolványt a bognár ipar önálló gyakorlására, s édesanyjával együtt lakott, a vizsgálóbíró súlyos gyanúkok alapján pénteken délelőtt letartóztatta.

Salánki István, a meggyilkolt unokája, tagadásban van ugyan, de erősen terhelik őt és anyját is, hogy lakásukon 3 nedves férfiinget és egy kimosott zsebkendőt találtak, mely utóbbin még most is gyanus vérfoltok láthatók, erősen megmosott szekerczéje pedig még inkább gyanussá teszi őt.

A rejtélyes, borzadalmas ügyben a hatóságok a legerélyesebb vizsgálatot folytatják, melynek leginkább terhelő adata az, hogy a gyanúsított fiatal ember hónapok óta ellenséges viszonyban állott öregapjával, mert ez egy váltó aláírását néki megtagadta.

Hogy mennyiben alapos a gyanu, s

TÁRCZA.

Csurgó Béni földje.

I.

— Azt verte volna meg az Isten, a ki a tagosítást legelőször kitalálta.

Evvvel fejezte be a szóvitát János gazda a korcsmában, mely a falu házának éppen átellenében fekszik. Csak ketten iddögáltak az egészben. János gazda, meg *Csapi* Balázs. Az egyik amolyan zsiros gazda, a másik meg affajta szegényember. Mind a kettő deres gyerek a maga idejében.

De hogy a dolog velejét megértsük, előre keli bocsájtanom, hogy János gazdának ugyancsak kijutott a tagosításból, mert eddig ő tartotta a legtöbb jószágot. De bizony hogy felosztották, fele se lehetett rajta. Csorba Gáspárnak meg nem volt marhája, se apró, se nagy, hát megkínálta földjével János gazdát.

— Hát hogy adod, öcsém?

— Ahogy megveszi.

— Derék, csak az a baj, hogy nem az enyém mellett fekszik.

— Sebaj, János gazda, kelmed segíthet azon is, csak éppen *Csurgó Béni* földje van közte.

— Az is igaz, hát hogy is adnád a földet?

— Megmondtam.

— Ugy harmincz hold körül csak meg van ugye?

— A körül lesz.

— Hérom ezret megadok érte. Köll?
— Itt a kezem, csak mielőbb pénzt lássak.

— Hát hogy így történt, hogy sok jószág miatt két részben lett földje. Csurgó Béni hat holdja csufándoroskodott közte. Megvette volna ezt is, de haragban volt vele. Ezért fogyasztotta most a szót *Csurgó* Balázs komával, hogy aludna meg vele, helyette. Csak hogy *Csapi* Balázs se azért volt paraszt, még hozzá szegény ember, hogy föl ne érte volna észszel, most kibaszhatja ez alkalmat, hogy egy kis pénzmagra tegyen szert. — Hogy nagyobb nyomatékot adjon a vásárnak, akadékoskodni kezdett:

— De hát hogy is tudta megvenni kelmed Csorbának földjét, most éppen ott az ellenség a szive gyökerében.

— Hát majd csak megalkudok vele, komám; van hála Isten annyi pénzem, hogy azt a két arasznyi földet megvehessem.

— A mán ugy igaz. Hát mikor szóljak neki?

— Nem bánom komám, ha rögvest megkötöd is az alku. Csak ne mond meg, hogy ki veszi, mert nem adja.

— Meg lesz komám.

II.

Forrón süt a nyári nap. *Csurgó Béni* ott fekszik az eresz alatt, az ágyra terített subán. No mert hát vásárnap van. Különbben hétköznap se igen töri magát a munkában. Mert se gazda, se dolgos ember, csak olyan fuvaros féle, a ki a mézes bábos árut szállítja egyik vásárról a másikra.

Benyit a kapun *Csapi* Balázs. Csurgó Béni oda se tekint, csak nézi a kékre mázolt falat. Majd szól a másik, ha dolga van vele.

— Adjon Isten!

Csurgó Béni a bal oldalára fordul:

— Hát kelmedet . . . ? Mi járatban van?

— Izé . . . hogy is? A mondó vagyok, hogy megvenném a földjét.

Csurgó Bálint nagyot kaczag.

— Melyiket?

— Ne mókázzék már! Hiszen csak egy van. Azt, a melyiket a tagosításnál kapta kelmed.

— Az igaz. Majd megfeledektem róla. De hát az embernek se jószága, se birkája, a tene törődik vele.

— No hát én megveszem.

— Annyit csak megér, mint fele.

— Hogy adja?

— Mit csinálna kelmed vele?

— Sohse kezdezzé. Megveszem.

— Kelmed?

— En.

— Csudálom.

— Sohse csudálkozzék rajta. Mi az ára?

— Keveset kérek, de kelmednek az is sok lesz. Három százasért a magáé.

— Itt a kezem. Egy-két nap alatt itt lesz a foglaló.

— Jó lesz hát akkor is.

Csapi elballag, *Csurgó Béni* pedig mosolyogva visszafordult a falnak.

III.

— No komám meg van a vásár.

Csapi Balázs ugy tesz, mintha csak

ki volt a rémséges dolog-igazi tette, azt a vizsgálat további adatai fogják kideríteni.

Egy bizonyos, hogy Bali Mihálynak szintén szerepe lesz ebben a kimordhatatlanul megrázó, emberietlen véres drámában.

VEGYESEK.

— **Gyűlések a vármegyén.** Csongrád-vármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 30-án d. e. 10 órakor tartja meg rendes évnegyedés közgyűlését a vármegyeház nagytermében. A közgyűlést megelőzően, f. hó 28-án délelőtt az állandó választmány ülésze a kisteremben.

— **Cselédtartók figyelmebe.** A járási főszolgabírói hivatal több alkalommal tapasztalta, hogy egyes cselédek, dacára annak, hogy cselédkönyvet váltva, azzal szegődtek szolgálatba, utóbb a gazdasági munkások számára előírt munkásigazolványt is megszerzik, s cselédkönyvüket ezzel helyettesítvén, több visszaélést követnek el. Előfordult például az az eset, hogy a cseléd szökött gazdájától, a ki visszatartotta az illetőnek cselédkönyvét, s nyugodtan várta, hogy cselédje — a könyv nélkül más helyre nem szegődhetvén — majd visszatér hozzá. Ez azonban nem történt, mert az illető munkásigazolványt váltott, s azzal szegődött el újabb helyre. Egy másik cseléd a foglaltó ellenében átadta cselédkönyvét, helyre azonban nem állt, mert munkásigazolványt szerzett, s elment másik gazdához. Az ilyen és hasonló több visszaélések meggátolása czéljából a főszolgabíró elrendelte, hogy a cselédkönyvvel bíró munkások csak az esetben kapjanak munkásigazolványt, ha viszont cselédkönyvüket beszolgáltatták a hatósághoz, mely azt megőrzi, s

csak akkor adja ismét vissza, ha a tulajdonos beszolgáltatta a munkásigazolványt. Szükséges azonban, hogy ezen eljárásban a gazdaközönség is támogassa a hatóságot az által, hogy ne fogadjon föl házi cselédnek olyan egyént, a ki munkás igazolvánnyal jelentkezik. Mert a munkásigazolvány nem pótolja a cselédkönyvet, sőt az a gazda, a ki cselédkönyv nélkül szerződteti cselédjét, a törvény értelmében szigorú büntetés alá is kerül.

— **Esküvő.** Ifj. Korom Lajos ur cipész-mester f. hó 29-én tartja esküvőjét Gémes Juliska kisasszonnyal, Gémes Károly ur leányával. Sok szerencsét!

— **Mén vizsgálatok.** A főszolgabírói hivatal közhírré teszi, hogy a magánosok tulajdonában levő, köztenyésztésre szánt mének szokásos vizsgálata Teés és Fábrián-Sebestyén községekben november hó 6-án d. u. 8 órakor, Mindszenten nov. hó 14-én d. e. 10 órakor, Szegváron nov. hó 15-én d. e. 10 órakor, Derekegyházaán november 16-án d. e. 9 órakor, s Mágocson ugyanaznap d. u. 2 órakor fog megtartatni.

— **Vármegyei műt építés.** A törvényhatósági közutak egy szakaszának műttá kiépítése érdekében volt szerdán a vármegyén zárt ajánlati versenytárgyalás. A szeged-csongrádi törvényhatósági közut sándorfalvi szakasza ez, melynek Szeged határába eső részét Szeged város már műttá építette ki úgy, hogy a most vállalatba adott utszakasz kiépítése után Szegedtől Sándorfalváig műuton lesz már lehetséges közlekedni. A zárt ajánlati versenytárgyalásban, mely szerdán délelőtt volt, több építési vállalkozó vett részt, akik közül — az ajánlatok felbontása és a számszerű mivelet megejtése után — Tauszig Dávid szegedi utépítési vállalkozó nyerte el, mint legolcsóbb ajánlattevő, a vállalatot. Tauszig az előirányzott árból

22 egész öt tized árelengedés mellett, 57 ezer 838 korona 47 fillérért vállalja el a kérdéses szakasz műttá építését.

— **A vásárhely—makó—nagyszentmiklósi vasút építése.** A régóta tervezett vásárhely—makó—nagyszentmiklósi vasutvonal kiépítése elé ismét akadály gördült. Pedig már a mult hónapban Szegeden megtartották az építésre az ajánlati versenyt is s a munkálatokat P a l l o s Armin budapesti mérnök vállalkozónak adta ki, aki 3 millió 570 ezer korona költséggel hajlandó a vasut alapépitményeit fölépíteni. Ugy tervezték, hogy a munka fölépítését november havában megkezdik, most azonban az építés megkezdése bizonytalan időre elmarad, mivel a szükséges pénz még nincs együtt. Hogy a vasutépítés munkálatai sokáig ne késlekedjenek, az érdekeltek fölterjesztést intéztek a kereskedelemügyi miniszterhez, kérvén, hogy hívjon össze sürgősen ankétot s nyilatkozzon arra nézve, miféle kedvezményeket hajlandó az új vasutnak adni. Az érdekeltek hitelbe kérnek az államtól vasuti sineket, vasuti kocsikat s a teherforgalomnak oly mérvű irányítását, hogy mindenképpen biztosítottassék az új vasut jövedelmezősége.

— **A citromról érdekes dolgokat** olvasunk egy szaklapban. Nem csupán számtalan esetekben rendelik az orvosok, azt sem érintve, hogy a háztartásban mily hasznos s a konyhában majdnem nélkülözhetlen, még a következő más irányokban is hasznát látjuk. Ha például három vagy négy citromot szeletelünk a fürdőkád vizébe, természetesen félórával a fürdő használata előtt és úgy, hogy a citromlé teljesen áthassa a vizet, rendkívül üdítően fog hatni és a fürdő egyén bőre kitűnő simaságot fog tőle nyerni. Nyugat Indiában szappan helyett is használják; a benszültöttek ugyanis mosás után bedörzsölik vele

most venné észre.

— Nem szóltál neki?
— Miről?
— Hát a földről, adta teremtette. Mi az ára?
— Nagyon szeretné kelmed azt a földet?
— Hát hogy a ménköbe ne!
— Mit ad, ha megkötöm a vásárt?
— Kapsz egy tizedet no csak legyen belőle valami.

Az pedig csak megvakarja a füle mellékét.

— Hm. Azért nem lehet János gazda.
— Nem-e? Az öregapádat? Hát legyen husz!

Csapi megsimogatja zsiros pruszlikját, merően a földre bámul; e közben a csizmája orrával böködi a földön lévő göröngyöt. János gazda már ingerül. Pirospozsgás ábrázata még jobban pirul. Kővérségtől bedagadt szemével Csapi Balázst nézi erősen.

— Még ez is kevés?
— Egy százast csak megérdemelnék, komám!

— A körösztyanyád köténye ráncza! Meg mennyi köllene?
— Akkor hát marad!
— Azt gondolod?
— Már igen.
— Majd meglátjuk.
— Majd meglátjuk.
— Ezzel elváltak.

IV.

Csapi Balázs felcsapta a kalapját azután indul egyenesen Palotás bíró uram portája felé.

— No mi ujság?
— Csak az, hogy — nem csinálna kelmed jó vásárt?

János gazda spekulál, megvette Csorba Gáspár földjét, — most Csurgó Béné közbeszorult, a mi nagyon bántja a gyengébbik oldalát.

— Hát aztán?
— Csurgó Béné nem sokat törődik földjével. Eladná, már meg is alkudtam véle. Nem venné meg kelmed azt a földet? Bíró uram érti a törvényt; ha átcsapna a jószág, jó haszon nézne ki onnan?

— Igazad van pajtás; nem bolond beszéd. Hogy adja?

— Csak három százat kér.

— Nem bánom, hát gyerünk.
Bemennek. Bíró uram kihuzza a cifra sublót fiókját s olvan kemény táblája könyvet vesz ki belőle, mely vagy négy méter fekete pertlivel van körülotkerve, — zsebre vágja. Elindulnak.

V.

— Adj' Isten kántor uram!
— Adj' Isten János gazda. Mi ujság a faluban?

— Hunczut az ember, kántor uram, héten kértem meg Csapi komám: venné meg számomra Csurgó Béné földjét. Aztán ezért a kis szivességért száz frtot kér.

— De hát minek is volna az kelmednek, ahol annyi a föld?
— Tudja, az enyém két részben van.

Ertem, értem. No de sose bosszankodjék, majd megpróbálom én.

— Jó lesz kántor uram; egy jó kis malacot megereszték, ha sikerül a vásár. Csak nézzen utána.

— Kántor uram pedig rágyujta szebik pipájára, azután indul egyenesen Csurgó Béné alacsony háza felé. Csurgó éppen a lovakat fogja ki; elbámul a nagy megtiszteltetésen; ilyen szegény ember házában kántor

— Mivel lehetek szolgálatjára, mester uram?

— Hogy adja a földjét?
Csurgó elbámul, meglepi a dolog; már a második ember alkuszik a földjére.

— Hát bizony magam sem tudom.
Most lép be a bíró.

— Adj' Isten.
— No még ilyen szerencse nem érte házamat.

— Hogy adja a földjét?
Csurgó Béné homlokára bök a mutató ujjával. Elgondolkodik: köll a dologban lenni valaminek, hogy úgy rájárnak a földemre. De nem megy kutatni. Szép, csendes alázattal visszateszi kalapját.

— Már megkövetem, sehogy, bíró uram.

Kántor uram mosolyra vágja szája szélét:

— Hát nekem?
— Sehogy, kántor uram; már csak megtartom magamnak.

VI.

Csurgó Béné újra betogja a lovakat, kihajt a földjére, a faluban pedig ketten innen, ketten tulnan verik ököllel a kocsma asztalt:

— Mi a ménkü löli azt a Csurgót?

Toth Kálmán.

kezeiket, ezután vízzel lemossák, ez esetben a kéz igen finom lesz. Az arcz mosdóvizébe néhány csöpp citromlé keverve eltávolított minden tisztátalanságot és zsírosságot, az arczbőr pedig üde és bársonyos lesz tőle. Ha lefekvés előtt arcunkat bedörzsöljük kis citromlével, aztán meg hagyjuk rajta száradni, a szeplő elmúlik, az arczbőr bársonyos sima lesz tőle; a szájnak elveszi pár cseppje rossz szagát, a fogakat nagyon tisztítja. A fejbőrt megtisztítja a korpától, a haj pedig szép fényt kap tőle.

— „Ermelléki első szőlőoltvány-telep“
Nagy-Kágya, hirdetését a t. cz. olvasóközönség szíves figyelmébe ajánljuk.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos
Weisz Ignác.

A mindszenti főtéren a Hajnal
féle pékház, bolthelyiséggel

bérbe adandó.

Bővebbet Streicher Samuelnál.

Ház eladás.

Székely Imre pályafelügyező
háza szabad kézből örök áron

eladó,

vagy haszonbérbe kiadó.

Eladási ára 1000 forint, esetleg
haszonbér 1 évre 100 forint.

A lakásban van 2 padolt, 2 flaszterozott szoba, 1 fürdőszoba, 1 üveges konyha és üveges folyosó.

Bővebb felvilágosítással szolgál
lapunk kiadóhivatala.

Egy

jól irni és olvasni tudó

f i u

a helybeli könyvnyomdában
tanoncznak felvétetik.

Hirdetések

Jutányos áron vétetnek fel.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban
fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia csemeték és magvak.

Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriási tövisű, igen gyorsan fejlődő sövény-növény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ara 6 ft.

Diócssemeték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve kéri küldeni, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cim:

„Ermelléki első szőlőoltvány-telep“
Nagy Gábor Nagy-Kágya, u. p.
Székelyhid.

WEISZ I.

KÖNYVNYOMDÁJA

Mindszenten.

Levélpapírok és borítékok

cégnyomattal

körlevelek, részvények

és

értékpapírok,

kis- és nagy plakátok

esketési és vigalmi

M E G H I V Ó K

gyászlapok

hivatalos táblázatok

stb. stb.

jutányos áron készítettnek.

Könyv-

és

papirkereskedés.

KÖNYVEK

irodaiszerek

dobozos

levélpapírok

diszes

képes levelező-lapok

jutányosan

kaphatók.